

ROČNÍK X.

1 / LEDEN 2023

ZPRAVODAJ

SOKOLSKÉ ŽUPY DR. JINDRY VANÍČKA

Lví silou

vzletem sokolím

do nového roku 2023!

..

OBSAH

	strana
Úvodní slovo	3
110 let Sokolské župy Dr. Jindry Vaníčka	4
Vzpomínka na olympijského vítěze Aloise Hudce	5
Sokolský běh republiky 2022	7
VŠESTRANNOST:	
Odbor všestrannosti vstupuje do předsletového roku 2023	8
Co je to ZZZ?	9
ZPRÁVY Z JEDNOT:	
Výročí založení tělocvičných jednot v roce 2023	10
130 let líšeňského Sokola	11
<u>Sokol Pozořice</u> : Ženy v Pozořicích rozhodně nezahálí	12
Podzim 2022 v pozořickém Sokole	12
<u>Sokol Brno-Královo Pole</u> : Vánoční besídka	14
<u>Sokol Brno-Řečkovice</u> : Mikulášská besídka	16
Silvestrovská vycházka 2022	17
Tip na výlet: Černá Hora není jen pivo!	18
Před 100 lety: Tanec atletickým výkonem	20

ÚVODNÍ SLOVO

Nazdar, sestry a bratři!

Přeji vám do nového roku 2023 vše nejlepší a hlavně pevné nervy při řešení všech problémů, které nás čekají.

S postupnou digitalizací to pro mnohé nebude lehké, ale věřím, že sokolové se tohoto úkolu zhostí s neutuchající vervou, která náš spolek dlouhá léta provází. Nejde jen o CZC, které jakž takž už funguje, ale o datové schránky a posléze i elektronické podpisy. Nese to naše uspěchaná doba, ale věřím, že všichni vytrváme. O cenách energií už snad nelze ani mluvit.

Byly představeny sletové skladby – máme se na co těšit! Jsou krásné, a tak si snad všichni vybereme tu, která bude nejbliž k našemu srdci. Přeji vám plné sokolovny a hodně šťastných chvil při nácviku.

„Lví silou, vzletem sokolím“ a hodně zdaru v roce 2023!

Se sokolským pozdravem NAZDAR!

*Petr Pošmurný,
župní starosta*

*Nuž přejme lidu tomu z Čech těch požadavků jeho všech.
A tehdy meč se změní v pluh a oštěp v srp, jak slíbil Bůh,
a zbraně se pak roztaví ve zvony, jež nás pozdraví.
Národ už meče nezdvihne, souseda válkou nestihne,
neb krásou míru, soužití budou se všichni těšiti.*

Vavřinec z Březové
(asi 1370 – asi 1437)

110 let Sokolské župy Dr. Jindry Vaníčka

Necelý rok po vzniku Sokola, 2. prosince 1862, byl založen v Brně *Moravský tělocvičný spolek*. Po deseti letech, v březnu 1872, byly schváleny stanovy *Sokolské župní jednoty moravské*, která sdružovala 19 moravských jednot. Po dalších letech se zástupci župní jednoty moravské usnesli rozdělit tuto župní jednotu podle okrsků. V roce 1892 se ustavily župy Komenského, Palackého, Středomoravská a v Brně **Rastislavova**.

Župa Rastislavova se během let rozrůstala a stávala se těžko ovladatelná. V roce 1912 už měla 84 jednot a 5825 členů, v roce 1913 vzrostl počet členů na 7615. Uvažovalo se proto o potřebě župu rozdělit. Dne **14. prosince 1913** se konala mimořádná valná hromada, na které byla Rastislavova župa rozdělena na dvě části. Severovýchodní připadla k nové župě, nazvané **Brněnská** (později **Vaníčková**), jihu západní části zůstal původní název Rastislavova (později **Máchalova**).

V Brněnské župě bylo ve 45 jednotách 3147 členů. Prvním starostou se stal *Jan Hiller*, náčelníkem *Silvestr Voda*. Nová župa se rozdělna na jednoty a začala rozvíjet svůj pravidelný sokolský život.

JUDr. Jindřich Vaníček

Jindřich Vaníček se narodil 1. ledna 1862 v Praze. Vystudoval malostranské gymnázium a právnickou fakultu a v roce 1898 získal titul JUDr.

V šestnácti letech vstoupil do smíchovského Sokola, o dva roky později byl přijat mezi cvičitele. Pořádal výlety na Moravu a do slovanských zemí, v roce 1889 pořádal zájezd na gymnastické závody do Paříže, kde české družstvo získalo třetí cenu. Roku 1890 byl zvolen náčelníkem Středočeské župy, o rok později náčelníkem Sokola Pražského a nakonec 25. března 1892 náčelníkem České obce sokolské. V této funkci, kterou vykonával téměř čtyři desetiletí až do listopadu 1930, byl odpovědný za tělovýchovnou péči o žáky,

dorost a členstvo. Připravoval a vedl šest sokolských sletů – III. (1895), IV. (1901), V. (1907), VI.(1912), VII. (1920) a VIII. (1926). Úzce spolupracoval se starostou Sokola Josefem Scheinerem.

Jindřich Vaníček byl všestranně sportovně aktivní: pěstoval veslování, hrál tenis, plaval, jezdil na kole a koni, věnoval se šermu a rohování (boxu). Podílel se na vzniku názvosloví a organizaci tělocvičných jazykových a praktických škol pro vojáky. V červnu 1919 vydal společně s Josefem Scheinerem výzvu všem členům Sokola, aby podpořili boj Československé armády proti Maďarům na Slovensku. Organizoval odvod branců a 5. června promluvil na Masarykově nádraží ke sboru 379 mužů, kteří odtud odjeli přes Brno do Bratislavy.

Roku 1930 se ze zdravotních důvodů vzdal všech funkcí, IX. sletu v roce 1932 se účastnil už jen jako divák. Zemřel 2. června 1934 ve svém smíchovském bytě na infarkt myokardu. Jeho pohřeb byl veden dlouhým průvodem přes celou Prahu z Tyršova domu do strašnického krematoria. S projevem vystoupil starosta České obce sokolské Stanislav Bukovský, dále se účastnili např. předseda vlády Jan Malypetr, ministr obrany Bohumír Bradáč, předseda senátu František Soukup a zástupci polských, jugoslávských a ruských sokolů.

Jindřich Vaníček měl v sokolském hnutí velkou autoritu. Jako náčelník dokázal udržet kázeň a získat si přízeň členů na všech úrovních. Byl oceňovaný pro obětavou, nadšenou a poctivou práci ve prospěch organizace i českého národa. Roku 1934 byla na jeho počest pojmenována **Sokolská župa Dr. Jindry Vaníčka v Brně**.

Zdroj: *Wikipedie*

(HR)

Vzpomínka na olympijského vítěze Aloise Hudce

(* 12. 1. 1908 Račice † 23. 1. 1997 Praha)

V lednu uplynulo 115 let od narození legendárního gymnasty **Aloise Hudce**, který v roce 1936 na XI. letních olympijských hrách v Berlíně vybojoval zlatou medaili za cvičení na kruzích.

Narodil se roku 1908 v jihomoravských Račicích (okres Vyškov) do chudé tkalcovské rodiny jako předposlední z devíti dětí. V pěti letech málem zemřel na záškrť a následně onemocněl obrnou levé kyčle. Cvičit začal na hrazdě, kterou si údajně s kamarády postavil v lese.

Měl však štěstí, že v Račicích existovala sokolská jednota, v níž byl náčelníkem jeho starší bratr Antonín, výborný gymnasta. Jeho přísné a dosti tvrdé metody výcviku učinily z dospívajícího Aloise jednoho z nejlepších cvičenců ve vyškovské župě.

Později, jako kovosoustružník v brněnské Zbrojovce, se Alois Hudc dále zdokonaloval v Sokole Brno I. Poté, co se stal bankovním podúředníkem v Praze, cvičil v Sokole Královské Vinohrady. Postupně vynikal ve všech gymnastických disciplínách, ovšem nejvíce proslul jako „kruhař“. A právě na kruzích podal na OH v Berlíně fenomenální výkon.

Berlínské olympijské hry v roce 1936 předčily svou monumentalitou a mediální propagací všechny dřívější sportovní akce. V době jejich konání Německo již tři roky „vedl“

Adolf Hitler, jehož režim nejen zneužil hry pro vlastní reprezentační účely, ale zároveň s jejich pomocí kryl zločinnost, která se od roku 1933 stala na 12 let součástí německé politiky.

Na berlínském stadionu proto panovala velmi napjatá atmosféra. Alois Hudec i po letech vzpomínal, že pro Čechy byly olympijské tribuny jako *pekelný ohlušující kotel*, zvláště objevil-li se mezi diváky sám Adolf Hitler. Hudcovi se ale podařilo zachovat rozvahu. Když nastupoval ke kruhům, diváci údajně rázem ztichli, jako by tušili, že přijde něco nevídaného.

Dějištěm gymnastických závodů nebyl přímo Olympijský stadion, ale sousední lesní amfiteátr (*dnes Waldbühne*). Do své volné sestavy zde Hudec zařadil též unikátní kousek, který ze všech někdejších gymnastů ovládal jenom on – rozpor střemhlav. Do tohoto rozporu přecházel pozvolna ze stoje o rukou oddalováním kruhů, až se jeho ramena nacházela ve

stejně ose s kruhy. V Berlíně Hudec veškeré výdrže navíc záměrně držel dvojnásobně dlouho, aby rozhodčí, kteří stranili německým závodníkům, neměli záminku strhávat mu body.

Jakmile z kruhů seskočil, tribunami prý proletěl údiv, tisíce diváků povstalo a následovat měl nekonečný aplaus, jakého se podle Hudce žádnému jinému cizímu závodníkovi během olympijských her v Berlíně nedostalo. Na slavné Hudcovo vystoupení upomíná nejen povídka Oty Pavla *Sedm deka zlata*, ale také pamětní deska na račické sokolovně a především ohromná kamenná tabule, do níž jsou u Maratónské brány berlínského Olympijského stadionu vyryta jména všech olympijských vítězů z roku 1936. Návštěvníci z Česka si možná povšimnou, že je zde jméno Hudec vytesáno chybně, „Hudeck“.

Zlato z „obávaného Berlína“ považoval Alois Hudec za největší úspěch své gymnastické kariéry, nebyl to však jeho jediný triumf. Na kruzích zvítězil i při mistrovství světa v gymnastice roku 1938 v Praze a roku 1934 v Budapešti. O tři roky dříve se v Paříži stal dokonce absolutním mistrem světa v tělocvičném víceboji, když jako jediný získal ve 14 disciplínách více jak 60 % bodů. Hudcův návrat z Paříže domů se tenkrát podobal triumfální jízdě. V Chebu, Praze i Brně byl vítán s nadšením, v rodných Račicích jej na ramenou nesli až do sokolovny.

Ohromná popularita, která byla vyvolána oslnivými vítězstvími na nejprestižnějších závodech světa, však neměla vliv na Hudcův charakter. Jeho přátelé vyzdvihovali jeho skromnost, tichost, vážnost, píli a odhodlanost bojovat o medaile i navzdory zranění. Alois Hudec tak dokonale zosobňoval ideální vlastnosti sokola.

Také dnes je se jménem Aloise Hudce spojováno něco, co má větší hodnotu než zlatá medaile. Právě po něm byla pojmenována cena, kterou Česká obec sokolská od roku 2009 uděluje za šíření a podporu myšlenky fair-play.

Sokolský běh republiky 2022

*Heslo letošního Sokolského běhu republiky, "Jedinec nic, celek vše!", bylo dodrženo do puntíku. Již 4. Ročník obnovené sokolské tradice si užily tisíce běžců po celém Česku i daleko za jeho hranicemi, celkem na 61 místech, z toho 8 závodů se uskutečnilo v zahraničí: Banská Bystrica, Curych, Lisabon, Ottawa, Dallas, San Francisco, Washington D.C. a Cabo Roig. **Celkem se závodů zúčastnilo rekordních 6 868 závodníků, z toho 2 694 dětí.***

*A na mapě nechyběly ani **Babice nad Svitavou!***

V mlze ponořené Babice nad Svitavou se 28. října ve 14 hodin rozběhly, aby si připomněly výročí republiky a navázaly na více než stoletou sokolskou tradici z podzimu roku 1919. Tehdy, při příležitosti prvního výročí vzniku Československa, připravili sokolové do té doby nevídanou sportovní akci, která umožnila účast co největšího počtu sokolů a sokolek – tzv. rozestavný běh s cílem v Praze.

Počasí během celého svátečního dne bylo v Babicích nevlídné, trať byla zahalena mlhou, ale ani tyto náročné podmínky neodradily milovníky sportu od Sokolského běhu republiky. Na start se v Babicích nad Svitavou sešlo celkem 98 účastníků, z toho 42 dětí. Tato čísla potvrzují nejvyšší účast za uplynulé ročníky.

V areálu sokolovny se účastníci začali scházet před polednem, kdy byla zahájena registrace **dětského závodu**. Startovní čísla a drobné dárky, které byly součástí startovního balíčku, malé závodníky velmi potěšily. Závod mladších dětí vedl po vyznačené trase kolem sokolovny, dolů k obecnímu úřadu, dále přes zahradu pana Jahody a zpět do sokolovny. V kategorii mladších chlapců se na prvním místě umístil Vojtěch Starý před druhým Albertem Plškem a třetím Jindřichem Dosoudilem (všichni z Babic nad Svitavou). V kategorii mladších dívek zvítězila Laura Kratochvílová před druhou Olivíí Houdkovou a třetí Annou Vokřínkovou (všechny z Babic nad Svitavou). Poté se na start postavili hoši a dívky ze starší dětské kategorie. Jejich trasa vedla stejně jako u mladších dětí s tím rozdílem, že starší děti běžely dvě kolečka. V kategorii chlapců zvítězil David Panuš (Babice nad Svitavou) před druhým Karlem Burjanem (Březina) a třetím Jakubem Jandou (Babice nad Svitavou). V kategorii dívek zvítězila Adéla Zimmermannová před Jitkou Vokřínkovou a Antónií Starou (všechny z Babic nad Svitavou). Ceny vítězům předával ambasador našeho Běhu republiky a starosta naší obce v jedné osobě, pan Marek Starý.

Hlavní závod byl odstartován ve 14 hodin. Účastníci vyrazili po stejné trase jako v předešlých ročnících. Trasa vedla ze sokolovny přes vesnici až k domu rodiny Golíkových, dále pak přes les kolem památníku 10 let ČSR, k pomníku Antonína Ševčíka a směrem na Křtiny, kolem Malé Macochy, přes Stádla zpět dolů do sokolovny. V kategorii mužů se na prvním místě umístil Albert Chmelík (oddíl Imagine losing), před druhým Janem Drábkem (Kanice) a třetím Martinem Šerákem (Bílovice nad Svitavou). V kategorii žen se na prvním místě s velkým přehledem a náskokem 4 minut umístila Klára Nossová (Babice nad Svitavou) před druhou Lenkou Šnajdrovou (Brno) a třetí Martinou Burjanovou (Březina).

Účastníkům gratulujeme za skvělé výkony a děkujeme všem, kteří se podíleli na realizaci této sportovní akce.

Sportu zdar a na viděnou 28. října 2023 na pátém ročníku Sokolského běhu republiky!

Sokol Babice nad Svitavou

Sokolský běh republiky, Babice nad Svitavou 28. 10. 2022

VŠESTRANNOST

Odbor všestrannosti vstupuje do předšletového roku 2023

Vážené sestry, vážení bratři,

dovolte mi na počátku nového roku popřát všem členům a našim příznivcům hodně zdraví, štěstí, pozitivní energie, sokolského nadšení a hlavně radost z pohybu a společných setkávání!

V letošním roce na 14. prosince připadá **110. výročí založení naší sokolské župy**. Je tedy vhodná příležitost zavzpomínat na cestu, po které se Sokol a naše jednoty ubíraly, a zejména pak prezentovat současné aktivity. V říjnu či listopadu předpokládáme uspořádání tradiční **župní akademie**, proto oslovíme všechny jednoty na předvedení pódiových skladeb či ukázky sportů.

Rok 2023 je také rokem předšletovým, čeká nás **příprava na XVII. všesokolský slet**, který se bude konat 30. června až 5. července 2024 v Praze. V listopadu loňského roku proběhlo již pracovní předvedení sletových skladeb, kterého se zúčastnili župní zástupci, a odkaz na záznamy byl zaslán do jednot. Připraveno je 12 hromadných skladeb pro všechny věkové kategorie. Návčičné srazy budou pro župní vedoucí zahájeny již v únoru a podle zájmu budou připravovány návčičky pro cvičitele.

Během 1. pololetí roku připravuje náčelnictvo uspořádání **tradičních župních přeborů** – v plavání, gymnastice, atletice a zálesáckém závodu zdatnosti. Nezapomínáme ani na společné výlety v přírodě a plánujeme **vycházku Brnem** po proudu řeky Svratky.

Horoskopy zpravidla moc neberu v potaz, ale ten letošní podle **čínského kalendáře** mne zaujal a všem bych přála, ať se plní:

„Rok 2023 je rok vodního Zajíce, přináší téměř vše dobré a pozitivní. Ve srovnání s uplynulým rokem je mnohem optimističtější.

Po hektickém a energickém roce nás čeká klidnější čas ke zhodnocení našich životních cílů. Je předzvěstí jemnosti a vyrovnanosti. Je to střídavý a tak trochu líný rok, kdy si můžeme konečně odpočinout, o všem v klidu přemýšlet a přijímat bez obav výzvy, které život přinese. Je časem, kdy můžeme zpět nabýt vnitřní rovnováhu a dělat si nové plány do budoucna. Budou se hojit rány. Otevřou a vyčistí se i velmi stará zranění. V tomto roce je důležitá tolerance a opatrnost na slova, která vypouštíme z úst. Budeme se muset tvářit tvář postavit a podívat „do očí“ svým vlastním touhám, a realizovat vše, co jen bude možné. Naučíme se lépe ovládat rétoriku i psychologii.

Celkově je zaměřen na sebezpozorování, sebezdokonalování a osobní rozvoj. Pokud na sobě budeme více pracovat, objeví se odpovědi na otázky a ukáže se nejlepší možná cesta, po které bychom mohli jít.“

Hodně zdaru a vykročme tou správnou nohou na společnou cestu!

*Hana Kvapilová,
za náčelnictvo župy*

Co je to Zálesácký závod zdatnosti?

Zálesácký závod zdatnosti (ZZZ) je specifická soutěž všestrannosti, která se koná

v přírodním prostředí. Jde o běh v členitém terénu na vytyčené trati cca 4 – 8 km, na které se plní různé vědomostní úkoly a prověřují odborné technické dovednosti z oblasti pobytu v přírodě. Smyslem této soutěže je prověřit a upevnit v soutěžících prvky všestranných dovedností a znalostí, rychlost, vytrvalost, odvahu, sebeovládání, přesnost, sílu a obratnost, rozvíjení prvků kolektivní spolupráce a smysl pro odpovědnou přípravu k dosažení nejlepšího výsledku.

Základní disciplíny: topografie, překážky, přírodniny, uzlování, oheň, první pomoc, historie a současnost Sokola.

Volitelné disciplíny: signalizace morseovkou, hod na cíl, vlastivěda, práce s nářadím, šošonský běh, manipulace s břemenem, spolupráce ve skupině, odhady měř, šifry, zdravotní péče aj.

Příklady konkrétních činností:

- Topografie – práce s mapou – vyhledávání informací z mapy, měření vzdáleností atd., poznávání mapových značek, práce s buzolou – určení azimutů, azimutový pochod.
- Překonávání přírodních i umělých překážek – potoky, výmoly, lanové překážky, úzké lávky, plížení, plazení pod překážkami
- Znalost a rozpoznávání přírodnin – rostliny (byliny, dřeviny, houby), zvířata, souhvězdí. Toto lze provádět z obrázků, fotografií, exempláře či jejich části, stopy, popisy atd.

- Poznávání významných míst ČR – přírodní památky, vlastivědné, chráněná území apod.
- Hod na cíl – svislý i vodorovný
- Manipulace s břemenem – přenášení, vrh, kutálení atd. (klády, špalky,...)
- Šplh na laně, provazovém žebříku, lezení na strom
- Šošonský běh – kombinace běhu a jemné motoriky
- Vázání uzlů
- Šifrování – morseovka, signalizace apod.
- Práce s pilou, sekerou a jiným náradím (řezání, štípání dřeva, zatloukání hřebíků)
- Rozdělení ohně, využití ohně
- První pomoc – teorie a praxe, anatomie lidského těla – KPR, transport raněného, ošetření zranění či stavů vyžadujících ošetření
- Znalosti z historie Sokola a jeho současnosti.

Vyjmenované disciplíny je možno tvůrčím způsobem rozšiřovat a doplňovat.

Vzhledem k tomu, že celá soutěž ZZZ vrcholí každoročně vypsáním přeboru ČOS, ustálila se praxe věkových kategorií žactva (11 – 14 let) a dorostu (15 – 17 let) ve tříčlenných hlídkách postavených buď jako chlapecké, dívčí nebo smíšené.

ZPRÁVY Z JEDNOT

Výročí založení tělocvičných jednot v roce 2023

T. J. Sokol	Rok založení	Výročí
Brno – Obřany-Maloměřice	1893	130 let
Brno- Juliánov	1913	110 let
Březina	1913	110 let

B l a h o p ř e j e m e !

SOKOL BRNO-LÍŠEŇ

Sokoli v Líšni rozdávají radost ze sportu už víc jak 130 let

(Sokol v Líšni byl založen 9. 10. 1892)

Líšeňský Sokol patří k nejstarším souvisle fungujícím společenským sdružením působícím v této brněnské městské části.

Myšlenka založení Sokola v Líšni se rodila v okruhu tehdejšího učitele obecné trojtřídní školy Antonína Šímy, který s dalšími známými osobnostmi líšeňské historie chodil cvičit do Židenic v závěru osmdesátých let 19. století. Po úspěšném II. všesokolském sletu v Praze v roce 1892 se rozhodli založit pod patronací brněnského Sokola obdobnou tělocvičnou jednotu v Líšni. Ustavující schůze se konala 9. října 1892 a sokolský život v obci zahájilo 65 zakládajících členů.

V první a druhé světové válce položila řada líšeňských sokolů životy za osvobození své vlasti. V padesátých letech po krátkém boji o demokracii v Československé republice se jednota postupně změnila v součást tzv. sjednocené tělovýchovy. V té době bylo z jednoty vyloučeno 20 členů, mnozí další na protest proti uplatňovaným postupům a novým poměrům odešli z jednoty sami. Politické postihy pak zasáhly i některé další součásti sokolského života (např. v Líšni velmi oblíbené loutkové divadlo).

Jednota pak prožila pod různými názvy 38 let, ale „Nazdar“ se tradovalo jako základní pozdravení. V roce 1969 pak byl pro odbor základní tělovýchovy obnoven název „Tělocvičný odbor Sokol“ a nebyl ani později v období tzv. normalizace zrušen. Kronika jednoty konstatuje: „...odbor základního cvičení ve skutečnosti po dobu celých totalitních 41 let pracoval po vzoru Sokola“. Po pádu komunistického režimu vyjádřila jednota svou historickou kontinuitu obnovením Sokola nejen formálně, ale i fakticky, navázáním na dědictví tyršovských myšlenek a přístupů. Osamostatnila se kopaná jako klubová organizace, byla vyřešena problematika restaurace a její převedení do soukromého nájmu. Po formálních peripetiích zvolila valná hromada jednoty 2. 12. 1991 (prakticky 100 let po založení líšeňského Sokola) nové vedení, které otevřelo cestu k současnému stavu jednoty.

Počet členů se podstatně zvýšil. Na 500 sokolů představovalo kapacitu, kterou sokolovna jen stěží zvládala. Cvičitelství a trenérský sbor se stabilizoval a vytvořil předpoklady pro pokračování do příštích let. Líšeňský Sokol získal vysloveně občanský ráz a stal se příležitostí pro rekreační tělovýchovu občanů staré i nové Líšně. Současně však změnil své vnitřní tělovýchovné uspořádání. Klasickému cvičení, byť moderně pojatému s hudebním doprovodem a cvičebním nářadím, se věnují především děti a ženy, chlapecké a mužské složky dávají přednost především míčovým hrám.

Co dnes Sokol nabízí líšeňským občanům? Jednota je organizačně rozdělena do dvou odborů. Odbor všestrannosti (dnes především pro děti a ženy) nabízí cvičení pro ženy, zdravotní tělocvik pro ženy, aerobik/stepaerobik, cvičení pro rodiče s dětmi, rytmickou gymnastiku, taneční skupiny „Střevíčky“, „Mystery“ a „Roxanne“ a kondiční kulturistiku. Posledně jmenovaná kondiční kulturistika zahrnuje především muže, je však otevřena i ženským zájemkyním pro posilování svalstva celého těla či tvarování postavy. Odbor sportu je tvořen oddíly basketbalu (3 družstva mužů), malé kopané, stolního tenisu (řada družstev mužů, žen a mládeže) a volejbalu (závodní i rekreační družstvo).

Dodnes platí to, co jsme vyjádřili při jubileu před pěti roky, a to, že naše jubileum „...zastihlo líšeňský Sokol v kondici, která svědčí o tom, že byl, je a věříme, že i bude přirozenou a vyhledávanou součástí veřejného života obce.“

Z článku Rostislava Brzobohatého v Líšeňských novinách z října 2022

SOKOL POZOŘICE

• Ženy v Pozořicích rozhodně nezahálí

Rok 2022 byl pro ženy Sokola Pozořice ve znamení skladby Optimistky, kterou pilně nacvičily a zúčastnily se tak slavností v Telnici, v Plzni, na Sokolském Brně a na podzim v Újezdě u Brna a Pozořicích. Přidaly se k nám i nové cvičenky, které naše řady poměrně omladily. Vznikla tak nerozlučná parta nadšených cvičenek, které se nechtěly smířit s roční přestávkou v nácvicích před všesokolským sletem. Společně jsme se tedy přihlásily na nácvik skladby Rocková symfonie, která je určena jako reprezentační skladba na světovou gymnestrádu v Amsterdamu 2023.

Po celorepublikové secvičné v říjnu jsme zahájily nácvik. Také jsme absolvovaly krajskou secvičnou a těšíme se na další v Brně a v Pardubicích. Hudba i cvičení se nám všem moc líbí. Za Sokol Pozořice nás cvičí 16 žen, to znamená dva celky.

Máme před sebou ještě půlrok nácviků a secvičování, které zakončíme na přelomu července a srpna v Holandsku spolu s dalšími asi 650 cvičenci naší skladby. Všechny se moc těšíme a držíme si palce, aby nám sloužilo zdraví a mohly jsme hrdě reprezentovat Sokol České republiky.

*Kamila Matulová Vlachová
za ženy Sokola Pozořice*

• Podzim 2022 v pozořickém Sokole

Na podzim jsme si připomněli výročí **10 let od založení** našeho dětského atletického **oddílu Gepardí smečka**. Tímto do Prahy zdravíme zakladatelku oddílu Helenu Topinkovou. Těší

nás, že i po tolika letech je oddíl u dětí a rodičů stále oblíben. Výborná zpráva je také ta, že máme novou cvičitelku všestrannosti Helenu Kratochvílovou. Po absolvování dvou velmi intenzivních praktických víkendů v Olomouci úspěšně složila odbornou zkoušku a rozšířila tak řady cvičitelek atletiky.

Cvičitelky Gepardí smečky – zleva: Lucie Hajkrová, Marta Brestovská, Veronika Muselíková, Olga Střížová a Hana Malachová.

Pro letošní školní rok se nám podařilo přemluvit cvičitele a lektora gymnastiky Jakuba Nantla, aby rozjel v sokolovně **oddíl sportovní gymnastiky pro děti a dorost**, která k Sokolu vždy neodmyslitelně patřila. Doufáme, že si u dětí získá oblibu.

Oslavili jsme 120. narozeniny!

Jedno nedělní podzimní odpoledne řada našich členů oslavovala. Ke krásným 120. narozeninám jsme Sokolu Pozořice nadělili pořádnou oslavu. A jak jsme slavili?

Nejprve jsme se čtením z kroniky dozvěděli, jak to všechno

s naším Sokolem roku 1902 začalo a také jsme vyslechli zkrácenou historii uplynulých 120 let. Pak přišla na řadu různá vystoupení (děti z MŠ Ponětovice, děti z oddílu taneční gymnastiky, žen se sokolskou hromadnou skladbou a zástupců oddílu Pozořické tančírny). Mezi jednotlivými tanečními čísly jsme promítli reportáže bratra Šlapala – jednu starší pro vzpomínku na výročí založení Gepardí smečky a druhou novou s nácvikem a vystoupením žen na Sokolském Brně. Také jsme jednotlivým oddílům vyrobili památeční stuhy, které cvičitelé oddílů slavnostně zavěsili pod historický prapor.

Starosta jednoty bratr Miloš Tinka

Kulturním vyvrcholením večera bylo uvedení krátkých scének divadelního souboru Címrman Revival Sivice ze hry České nebe. A kdo si na toto humorné divadlo počkal, mohl spatřit zakladatele Sokola bratra Tyrše a dokonce si s ním i zacvičit!

*„Címrman_Revival“
(bratr Tyrš druhý zleva)*

Po kulturním programu mohli hosté zavzpomínat u nástěnek s fotkami a artefakty z historie i současnosti, občerstvit se a příjemně si posedět s přáteli u vína či piva.

Jsme rádi, že jsme mohli přivítat vedení městyse Pozořice, zástupkyni ze župy, ale i z jiných okolních spolků. Naštěstí už neplatí, že za návštěvu akcí jiných spolků čeká „hříšník“ vyloučení ze Sokola. Tuto skutečnost jsme se také dočetli v naší kronice.

Program byl pestrý a bohatý, nikdo se nenudil. Uvidíme, co uspořádáme za dalších 10 let.

7. ročník běžeckého závodu SOPEL

V říjnu jsme uspořádali sportovní závod pro běžce z Pozořic a okolí. Po tříleté pauze se uskutečnil 7. ročník běžeckého závodu **SOPEL** (**SO**kolský **PE**kelný **Lom**covák). Jsme rádi, že jsme mohli přivítat a odměnit 3 sportovkyně a 10 běžců. I přes mírné bahno a občas náročnější terén všichni sportovci podali skvělé výkony. Věříme, že do budoucna zase obnovíme oblíbenost našich dvou běžeckých závodů. Jarního běhu **LSD** (**Lesní SO**kolská **Devítka**), kdy běžci absolvují pohodovou trasu krásnými pozořickými lesy, a podzimního SOPELu, což je už náročnější trasa kopcovitým terénem. Na příští rok jsme se přihlásili do sítě závodů Vyškovská tour, což – jak doufáme - zvýší také atraktivitu závodů.

*Lucie Hajkrová,
Sokol Pozořice*

SOPEL – závodníci a vítězné ženy: 1. Karolína Kvochová, 2. Martina Kuncová, 3. Jana Fialová

SOKOL BRNO-KRÁLOVO POLE

Vánoční besídka

V úterý 20. prosince se v královopolském Sokole konala Vánoční besídka, kterou slavnostně zahájila starostka jednoty sestra Eliška Šrubařová.

První skladbu s názvem **Gloria** předvedly žákyně. Ty nejmenší představovaly andílky, starší děvčata cvičila se stuhami. Na závěr vystoupení přišli Panna Maria s Josefem doprovázeni anděly a uložili Ježíška do jesliček. Následovalo vystoupení rodičů s dětmi, kteří ve skladbě **Andělé strážní** také přišli za Ježíškem.

Žákyně: GLORIA

RD: Andělé strážní

Sněhuláci

Protože na Vánoce si přejeme aspoň trochu sněhu, po andělcích příběhli **Sněhuláci** v podání předškolních dětí. Nezapomněli jsme ani na čerty, kteří k adventu také patří, a skvělý **čertovský rej** předvedli žáci.

Po čertech přišly na scénu opět žákyně se skladbou **Vánoční večer**, ve které se odehrála i polštářová bitva.

Na besídce vystoupil také náš jediný sportovní oddíl – **akrobatický rokenrol**. Duo Zuzana Kaňáková a Lucie Kirinovičová diváky nadchlo a bylo odměněno bouřlivým potleskem. Následovalo žonglérské číslo sourozenců Zuzky a Honzy Tichých, které bylo jejich prvním veřejným vystoupením.

Členové našeho žakovského závodního družstva SG zacvičili na kruzích, předvedli přeskok i prostrná a sklídili hlasitý obdiv diváků.

Besídku zakončily ženy, které zatančily **Luisinu polku**.

Děkujeme všem vystupujícím i těm, kteří se podíleli na přípravách besídky, a doufáme, že v příštím roce budeme pokračovat se stejným nadšením.

Markéta Tichá,
Sokol Brno-Královo Pole

SOKOL BRNO-ŘEČKOVICE

• Mikulášská besídka

Po dlouhé vynucené pauze jsme se opět mohli setkat na tradiční Mikulášské besídce v naší sokolovně. Členové *Řečkovické 13* a tanečního souboru *Pampelišky* připravili pro děti pásmo pohádek, tanečků a písniček. Na pódiu se vystřídali Pat a Mat, Bob a Bobek, Včelí medvídci, Král Jeliman a Anče s Kubou, hajným, Trautenberkem a Krakonošem. Menší děti z Pampelišek předvedly taneček na písničku z pohádky Zlatovláska a ty starší to rozjely na píseň „Holky z naší školky“, a to tak trochu naruby. Kluci byli holky a holky zase kluci. Děti, rodiče i prarodiče si také společně s kapelou zazpívali krásné vánoční písničky. Celým programem všechny provázel Vinnetou s Ribannou.

V průběhu představení se děti naučily básničku pro Mikuláše a oprášily jednu vánoční písničku. Pro jistotu - co kdyby básnička Mikuláši na vymazání hříčů nestačila? Na úplný závěr, když už se Vinnetou s Ribannou s dětmi rozloučili, vstoupil do sálu Mikuláš s velikánskou Knihou hříčů pod paží. Spolu s Mikulášem přišli krásní sněhobílí andílci. Někteří si v tu chvíli oddychli, že ti rohatí tentokrát sokolovnu minou, jenže vzápětí se ozvala ohlušující rána, z pekla do sálu vběhli hroziví čerti a nastal čertovský mumraj. Chvilku trvalo, než Mikuláš s andílky natěšené čerty uklidnil. Děti pak rády Mikuláši zarecitovaly básničku i zazpívaly písničku. Hříchy byly z Knihy hříčů vymazány a čerti opět odešli s prázdnými pytli. Mikuláš pak s andílky a čerty dětem rozdával balíčky se sladkými dobrotami, které byly darem od naší MČ Řečkovice a Mokrá Hora.

Mikulášská besídka měla tradiční dopolední i odpolední vystoupení. Obě představení byla zaplněná do posledního místečka. Součástí Mikulášské je již několik let také prodej výrobků chráněných dílen, organizovaný společností *Soroptimist Club Brno*. Dospělí si mohli besídku a adventní čas zpříjemnit vánočním punčem nebo ochutnávkou cukroví.

Řečkovická 13
Kulturní a společenský odbor Sokola Řečkovice

• Silvestrovská vycházka 2022

Silvestrovské vycházky pořádám pro sokolky i sokoly už dlouho, fotodokumentaci mám od roku 2005, takže ta poslední byla už osmnáctá. Vycházky plánuji podle počasí v okolí Řečkovic, Bílovic, Brněnské přehrady a Vranova, na cestě se vždy zastavíme na některém odpočívadle, abychom v přírodě oslavili Silvestra.

Poslední roky jsme si oblíbili vycházku na Vranov, kam jsme se vydali i tentokrát v počtu 12 osob. Z Vranova jsme šli na rozcestí U Jelínka a udělali si kolečko po naučné stezce. V lese je ukryt velký dřevěný přístřešek se stolem, kde jsme si rozbalili naše zásoby, připili na Silvestra, na zdraví v příštím roce a ochutnali donesené lahůdky a cukroví.

Po občerstvení jsme pokračovali k Lelkovadlu a do Lelekovic na náves. Část skupiny odtud odjela autobusem a část pokračovala ulicí Za Potokem a přes kopec na autobus do Jehnic. Celková délka vycházky byla 10,5 km. Počasí nám celkem přálo, ráno byla velká mlha, ale později vysvitlo občas i sluníčko.

Vycházky pořádáme každou sobotu, ty silvestrovské ale bývají zábavnější a většinou nezapomenutelné

*Zdenka Zahradková
Sokol Brno-Řečkovice*

Silvestr 2022

Silvestrovská vycházka v roce 2007

TIP NA VÝLET

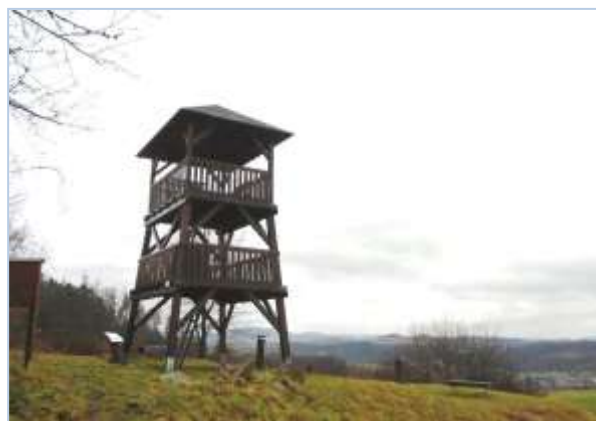
Černá Hora není jen pivo!

Klub českých turistů *Fénix* z Medlánek již osmým rokem pořádá **Cesty za sluncem**. Akce se koná vždy jednu neděli v každém měsíci na zajímavá místa v okolí Brna, která se neopakují.

První letošní cesta, 15. ledna 2023, vedla do Černé Hory ke **kapli sv. Rodiny**. Pořadatelé vždy v pozvánce doporučují několik různě dlouhých tras, naše skupinka si vybrala tu, která vede z Dolní Lhoty a do cíle je to asi 10 km.

Cesta začíná na nádraží v Dolní Lhotě, po žluté turistické značce prochází Spešovem a pak odbočuje na polní cestu (tentokrát dost blátivou), která stoupá až k lesu. Z cesty jsou pěkné vyhlídky do širokého okolí. Dál pokračuje lesem, lze odbočit ke Spešovské rozhledně, která není moc vysoká, ale je z ní rozhled široko daleko do kraje.

Žlutá značka potom navazuje na zelenou a dál na cyklostezku, po které jsme přišli do Černé Hory. Prošli jsme kolem nejstaršího činného pivovaru na Moravě (poprvé připomínán již roku 1298) a pak odbočili na křížovou cestu, vedoucí na Zámecký vrch ke kapli sv. Rodiny.

Křížovou cestu tvoří čtrnáct zastavení. Jsou to cihlové výklenkové kapličky, vystavěné z místních ručně vyráběných cihel, pocházející z poloviny 19. století. V cihlové stavbě a opukových rámech je zasazen litinový reliéf vyobrazující jednotlivé fáze Kristovy poutě. Reliéfy byly odlity v blanenských železárnách.

Barokní zámecká **kaple sv. Rodiny** byla postavena v roce 1726, po 1. světové válce byla přebudována na rodinnou hrobku Friesů, kteří černo-horské panství vlastnili. Kaple i křížová cesta jsou chráněny jako kulturní památka.

Nedaleko kaple stojí zámek, pseudorenesanční přestavba bývalého hradu, který dnes slouží jako sociální ústav.

Zámek a pivovar Černá Hora

Ze Zámeckého vrchu jsme sestoupili do Černé Hory k **pivovaru**, občerstvili se v pivovarské restauraci a autobusem se vrátili do Brna.

*Helena Ryšková,
Sokol Brno-Židenice*

PŘED 100 LETY

Tanec atletickým výkonem

Francouzský statistik, který se zabývá významem tance pro atletická cvičení, shledal, že mnohá žena, která si stěžuje na únavu po dvouhodinové procházce, vykoná v noci v taneční síni cestu 30 mil.

Trvá-li ples od 10 hodin večer do 5 ráno, tanečníci, kteří holdují celému programu, a takových je dosti, učiní výkon, který se rovná cestě 46 km. Za třináct minut tanečník vykoná cestu jednoho kilometru, při foxtrotu dvakrát tolik.

Zdroj: „O čem psaly Lidové noviny 21. října 1922“

Nezapomeňte posílat příspěvky do Zpravodaje!

*Uzávěrka příštího čísla je **15. května 2023***
